

Partier til Stede, da Afgørelsen blev truffet paa det Sted, hvor den skulde træffes, og de kunde derfor ikke vide, hvad der blev sagt, eller hvem der egentlig slog Hovedet paa Sømmet. Jeg tror at vide, hvem der slog Hovedet paa Sømmet, men jeg har ikke nogen Ret til at udtale mig derom. Men den ærede Minister kan ikke med nogen Ret fremsætte en Paastand som den, han her har fremsat.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem, der nu talte, har Ret i, at han ikke har ført de Spørgsmaal frem i Diskussionen her i Dag, og de er jo heller ikke førte frem fra hans Partis, men fra et andet Partis Side. Naar det ærede Medlem nu bestrider Berettigelsen af de Udtalelser, som jeg fremførte før, har han derimod ikke Ret. Det, jeg sagde før, var, at efter alt, hvad der forelaa, maatte vi anse det for sandsynligt, at man fra andre Partiers Side ikke vilde have truffet den samme Beslutning, som vi traf. Dermed er ikke sagt, at hvis ærede Medlemmer af andre Partier havde siddet i Regeringen og fulgt Begivenhedernes Gang fuldt ud, er det givet, at de ikke vilde have truffet den samme Beslutning, som vi traf. Det har jeg ikke paa noget Tidspunkt sagt. Det, jeg derimod har sagt, er, at efter hvad der forelaa, efter de Raad, der fra den Side gaves os, havde vi Grund til at antage, at det var Beslutninger af anden Karakter, der vilde være blevet truffet. Det er rigtig — og det er fuldkommen givet —, at den endelige Beslutning ikke blev truffet paa et Tidspunkt, hvor de ærede Medlemmer var til Stede. Den maatte selvfølgelig til syvende og sidst træffes i et Statsraad, og den blev i dette Statsraad truffet i Overensstemmelse med den enstemmige Opfattelse hos alle Ministeriets Medlemmer af, hvad der var den rigtige Beslutning i det paagældende Øjeblik.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Jeg vil blot slaa fast, at den højtærede Minister nu ind-

rømmer, at han ikke har sagt — og heller ikke mener, at det var givet —, at Beslutningen var blevet en anden, hvis andre havde været Ministre. Hans Udtalelse om, hvad der kunde være sandsynligt, tillægger jeg ikke nogen som helst Vægt.

Forsvarsministeren (P. Munch): Maa jeg dertil svare, at det ikke er en Indrømmelse, naar jeg har sagt dette; thi det er det samme, som jeg hele Tiden har sagt, og følgelig er der ikke Brug for nogen Indrømmelse i denne Henseende. Det, jeg har sagt, er, at efter de Raad, der blev os givet, maatte vi anse det for sandsynligt, at Beslutningen vilde være blevet af en anden Karakter. Det ærede Medlem tillægger ikke dette Indtryk fra vor Side nogen Betydning, og jeg skal ikke fordybe mig i, hvor megen Betydning det har. Jeg tror, dette er et Spørgsmaal, som det vil være sundere og nyttigere at lade blive Genstand for Overvejelse og endelig Bedømmelse paa et Tidspunkt, hvor vi staaar længere borte fra disse Begivenheder, end vi gør i Øjeblikket. Men selve den Opfattelse, jeg har gjort gældende her i Eftermiddag, er jo ikke i mindste Maade blevet anfægtet ved nogen af de fremsatte Udtalelser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges* dette Forslag.

Formanden: Det er for sent at gaa til den sidste Sag paa Dagsordenen.

Folketingets næste Møde holdes i Morgen, Fredag den 6. December, Kl. 1, og Dagsordenen er da: